

[Nøhr.]

dag pr. Maaned. Det er ganske afgjort det bedste System, man kunde vælge for en Ferielovgivning. Det løser Feriespørgsmaalet radikalt og til Bunds, og det fjerner resolut en lang Række af praktiske Vanskeligheder, som ellers vilde opstaa. Et System, der gjorde Ferien afhængig af et Aars Tjeneste i samme Virksomhed, saaledes som man nogle Steder har været inde paa, og som man ogsaa har set Forslag om, vilde bevirke en ganske urimelig Udelukkelse af mange Tusinde Arbejdere og Medhjælpere, der skifter Tjeneste, og vilde derfor i høj Grad forringe Reformens Nyttevirkninger. Og hvis man i Erkendelsen heraf vilde forsøge at bøde derpaa ved at sætte Grænsen et andet Sted, ved 6 Maaneders eller 4 Maaneders eller 3 Maaneders Tjeneste i samme Virksomhed, saa vilde udførlige og komplicerede Regler blive nødvendige, uden at man dog var i Stand til at fjerne Fristelsen for den enkelte mindre gode Arbejdsgiver til at foretage Afskedigelser i det mest belejlige Øjeblik. Det foreslaaede System med Feriemærker gør en Række nærmere Detailbestemmelser overflødige, idet det giver en jævn Opsamling af Ferieretten i alle Fagene og giver den lettest mulige Administration.

De Indvendinger, der kan gøres mod dette System for en Ferielov, kan vi fra vor Side ikke tillægge afgørende Betydning. Saaledes som Lovforslaget er formet, er der givet Adgang til at tage alle rimelige Hensyn paa de Arbejdsomraader, der har en særlig Karakter. Naturligvis er det ikke Meningen, at Haandværksmestre i Byggefagene skal være tvunget til at undvære deres Medhjælpere i den travle Tid af Sæsonen, hvor det vilde skade deres Dispositioner eller gøre det umuligt for dem at udføre de Præstationer, de har paataget sig. Navnlig for de mindre Haandværkere kan det selvsagt være af afgørende Betydning, at de i den bedste Arbejdstid kan beholde netop de Folk, de er vant til at arbejde med, og som daarligt kan erstattes af fremmede. Jeg gør derfor opmærksom paa, at Lovforslaget da ogsaa udtrykkeligt i saadanne Tilfælde anviser Veje til at afpasse Ferietiden efter de særlige Forhold, og i Bemærkningerne til Lovforslaget er dette yderligere klart understreget.

Ogsaa hvad Landbruget angaar, er Lovforslaget afstemt efter de praktiske Forhold. De faste Medhjælpere, der falder ind under Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, er undtaget fra Lovforslaget, i alt Fald for de unge Medhjælperes

Vedkommende, og det kan vel siges at have sin rimelige Motivering i, at de unge Karle og Piger i Forvejen har en vis lovmæssigt sikret Ferieret. Lovforslaget angaar altsaa kun den øvrige Del af Landbrugets Arbejdere.

Hvad man efter mit Partis Opfattelse i første Række maa være opmærksom paa, er, at Feriebestemmelserne formes saaledes, at de ikke begunstiger en Udvikling over til løs Arbejdskraft i Landbruget, og at man paa den anden Side sikrer en Ferieret for de gifte Landarbejdere og Daglejere, der har nogenlunde stadig Beskæftigelse. Dette er naaet gennem de særlige Regler, som Lovforslaget paa dette Omraade indeholder, idet Ferieretten skal indtræde, naar en Landarbejder i Aarets Løb har været beskæftiget i mindst 1 Maaned paa den samme Gaard, hvorimod det mere tilfældige Arbejde af enkelte Dages Varighed ved forskellige Gaarde ikke giver nogen Ferieret. Jeg skulde tro, at man herved har afpasset Ferieordningen for Landbruget saa nær de her gældende særlige Forhold som muligt.

At gøre en Undtagelse fra hele Loven for Landbrugets Vedkommende, saaledes som en af Ordførerne har antydnet, at man skulde, kan jeg ikke finde vilde være rimeligt. Hvorfor skulde Landarbejdere med en rimelig Beskæftigelse skubbes ud ved en Feriereform? Naar vi gaar til en almindelig Ordning af Feriespørgsmaalet, maa alle Arbejdsomraader tages med; vi skal ikke have en Ferielov for Byfolk alene. Feriespørgsmaalet skal løses rationelt, saaledes at alle tages med.

Der sker altsaa nu, hvis dette Lovforslag gennemføres, en lempelig Overgang fra det bestaaende brogede Virvar af vidt forskellige Feriebestemmelser eller Mangel paa Feriebestemmelser til en fælles Ferieordning paa ensartet Grundlag. Vi lægger Vægt paa i vort Parti, at Overgangsbestemmelserne sikrer en gradvis Gennemførelse derved, at Ferieretten for det kommende Aar baseres paa Beskæftigelsen i tre Fjerdingaar fra 1. Juli i Aar, og altsaa i Overgangsaaet 1939 træder i Kraft med 75 pCt., stort set, for i 1940 at blive fuldt effektivt. Det er et Hensyn, som jeg tror, adskillige Arbejdsgivere og Principaler er interesseret i bliver taget, og som vi finder det naturligt at tage.

Mit Parti kan ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget.

J. S. Foget: Den rent umiddelbare Betragtning over for et Lovforslag som dette